

18. Aditi, odi, afòjú (ni wọn), nítorí nàà wọn kò lè sẹrí padà mò (kúrò nínú un isinàa wọn).

19. Tàbí ó dàbí àgbánlá òjò tí n rọ láti sánmò tí àwọn òkùnkùn àtí àrà àtí mọ̀nàmóná wà nínú un rẹ, wọn n fí àwọn ikaa wọn dí àwọn etíi wọn nitorí sísán àrà fún ibèrù ikú. Allaahu sì jẹ Olùrògbà yí ká àwọn olùsàigba (Allaahu) gbó.

20. Mánámáná fẹ̀rẹ̀ fọ̀ wọn lójú, nígbà tí ó bá tan imòlẹ̀ fún wọn, wọn yóò rìn nínú un rẹ; nígbà tí ó bá sì sọkùnkùn, wọn á dúró. Tí ó bá sì se wípé Allaahu fẹ̀ ni, ibá tí mú igbóròò wọn lọ àtí iríran an wọn. Dájúdájú Allaahu ní ikápá jùlọ́ lóríi gbogbo nńkan.

21. Èyin èniyàn, ẹ̀ sin Olúwaa yín Èni tí Ó se ẹ̀dàa yín àtí àwọn tí wọn síwájúu yín, kí ẹ̀ lè páyàa (Rẹ).

22. Èni tí Ó se ilẹ̀ fún yín ní itẹ̀ àtí sánmò ní àjà; Ó sì n sọ omi òjò kalẹ̀ láti sánmò, Ó sì fí n mú àwọn èso jáde tí wọn jẹ̀ ije-ìmu fún yín, nítorí nàà ẹ̀ má se wá orogún fún Allaahu. Èyin nàa sì mò (pé kò ní orogún).

23. Tí ẹ̀ bá sì n se iyeméjì nípaà ohun tí A sọ kalẹ̀ fún ẹ̀rúsin-in Wa, ẹ̀ mú *súura* (ogbà-òrò) kan tí ó dàbí irúu rẹ̀ wá; kí ẹ̀ sì pe àwọn ẹ̀lẹ̀rìi yín yàtò sí Allaahu, tí ẹ̀ bá jẹ̀ olótító.

24. Sùgbọ̀n bí ẹ̀ kò bá se é, ẹ̀ kò tilẹ̀ lè se é láéláé; nítorí nàà ẹ̀ páyàa iná èyí tí ikónáa rẹ̀ jẹ̀ èniyàn àtí òkúta. (Allaahu) pa á lésè sílẹ̀ de àwọn olùsàigba (Allaahu) gbó.

25. Kí o sì fún àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbó tí wọn sì n se àwọn isẹ̀ rere ní irò idùnnú pé dájúdájú àwọn ogbà idèra (alijanna) èyí tí àwọn odò n sà̀n lábẹ̀ wọn yóò jẹ̀ ti wọn. Nígbà kígbà (tí Allaahu) bá pèsè kan fún wọn lára àwọn èso tí ó wà nínú un rẹ, wọn á wí pé: Èyí ni ohun tí wọn ti pèsè fún wa tẹ̀lẹ̀ rí. A ó sì fún wọn ni ipèsè tí ó jọ araà wọn. Àwọn obínrin tí wọn wà ní mímọ̀ yóò sì wà fún wọn níbẹ̀. Wọn yóò sì wà níbẹ̀ gbére.

صُمُّ بِكُمْ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِيٓءِذَانِهِم مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۗ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ تَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ ۚ إِنَّا لِلَّهِ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِّنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْتُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِن ثَمَرَةٍ رَّرَقَا ۖ قَالُوا هَٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِن قَبْلُ ۖ وَأْتُوا بِهِ مُتَشَبِهًا ۚ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۚ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾